

къмъ В. Търново; съ падението на столицата, ръшена е била съдбата на България. Хладните долини на Балканът се развеселили — и станали съ прибъжище на нещастното българско население. Въ Сливенският балканъ се заправиха нови заселища въ затулените места, като въ Арсънчица, Раково, Матей и пр. Въ тяхъ времена се е заправилъ и сегашният г. Сливенъ. Въ затулената му местност се е намирала първобитно една храстова гора, въ която първите заселенци намерили безопасно прибъжище. Къщите се градили отъ дървета съчени на мястото. Въ мястото на сегашният дебой, се намиралъ първобитно мънастирски ханъ, както споменахме по-горе. Турското правителство е дало на новите заселници, по предание, различни привилегии като: освобождение отъ плащане данъкъ за 25 год. и др. Проводенъ е билъ кадия и други чиновници отъ турска народност. Казватъ, че съдията е живялъ въ местността на сегашното предместие Клуцохоръ (Кади къой), както показва и самото му название. Отъ заселищата, които съ биле заправени въ близкият Балканъ слѣдъ дохожданието на Турцитъ най-забѣлѣжителни съ старите колиби до с. Кюмюрджи Чифликъ, Арсънчица, Матей и др. Въ околността на с. К. Чифликъ, въ Балканъ на съверозападъ отъ Сливенъ, съществували съ нѣколко стари заселища, по видътъ на колибите въ Стара Планина. По предание, жителите се събирали да се черкуватъ въ местността на сегашното турско село К. Чифликъ. Когато е почнатъ да работи турският пощенски пътъ за В. Търново, жителите на горѣпоменатите заселища се прибрали и заправили ново заселище Раково. Турското правителство имъ дало различни привилегии и свобода като на стражари (дербенджи), които съ пазили проходът (дербенгъ). Те притежавали единъ царски ферманъ, въ